

Αξιότιμη σύνταξη

Για άλλη μια φορά έκανε το “θαύμα” του ο γνωστός Έλληνας τραγουδιστής Σάκης Ρουβάς. Για δεύτερη φορά τραγούδησε και πήδησε σα κάμηλος στη Γιουροβίσιον δείχνοντας τις “φιγούρες” τους και τις πορνικές του κινήσεις! Να όμως που οι Ευρωπαίοι του ψηφισαν τον Γιουροβίσιον δεν συγκινήθηκαν από τις υπερήφανες φιγούρες του Σάκη Ρουβά γιατί αυτό δεν τον ψήφισαν για να του δώσουν την πρώτη θέση!

Και πολύ καλά έκαναν!!! Αυτός ο Έλληνας τραγουδιστής πράγματι έχει γίνει “φαινόμενο” για την σημερινή Ελλάδα και για όλη την Ευρώπη. Είναι και αυτός ένα διαμονικό είδωλο της ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ, ανάμεσα στα άλλα τόσα δαιμονικά είδωλα και δαιμονικά φαινόμενα της Νέας Εποχής του Αντιχρίστου!

Και όμως πάμπολλοι αφελείς Έλληνες τον προσκυνούν και τον λατρεύουν.

Τον έχουν κάνει είδωλο, τον Σάκη Ρουβά αγνοώντας πως αυτός δεν έχει ΤΙΠΟΤΑ το ιερό και όσιο, ΤΙΠΟΤΑ το ενάρετο και θεάρεστο, για να θαυμάζεται και για να μιμείται!!!

Οι λάτρεις του Σάκη Ρουβά αγνοούν πως είναι και αυτός ένας θνητός όπως όλοι οι θνητοί της γης και όμως η πνευματική τους τύφλωση τους τυφλώνει και το δαιμονικό στοιχείο πλανά τους λάτρεις του Ρουβά για να τον θεωρούν “αθάνατο”.

Και άλλοι “αθάνατοι” καλλιτέχνες από το παρελθόν, πολύ πριν από το

Σάκη Ρουβά λατρεύτηκαν ως είδωλα, όμως τώρα πλέον το όνομά τους έχει ξεχαστεί διότι τους έχει φάει η μαύρη γη, (όπως παράδειγμα τον Καζαντζίδη και την Βουγιουκλάκη), ή επειδή η καλλιτεχνική τους καριέρα απέτυχε.

Μήπως ακούγεται πλέον το όνομα της Καλομοίρας; Όχι βέβαια, διότι η

Τα τελευταία αυτά χρόνια ο Σάκης Ρουβάς έχει γίνει πρότυπο για την Ελλάδα. Και ρωτάω. Έχει θεάρεστο βίο, αρετές, ηθικότητα, τιμιότητα και αγιοσύνη ο Ρουβάς για να είναι πρότυπο για τους Έλληνες;

Αυτοί όμως που τον θαυμάζουν και τον προσκυνούν δεν είναι Χριστιανοί

ση για τους σημερινούς Έλληνες οι οποίοι βρίσκονται πλανημένοι μέσα στην Δυτική Αμερικάνικη ψευδοκουλτούρα που λέγεται “ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΒΑΒΥΛΩΝΑ”.

Η Ελλάδα είναι χώρα Αγίων, Οσίων, Μαρτύρων, Ηρώων και Ισαποστόλων! Πρότυπα προς μίμηση για ένα θεάρεστο βίο είναι οι Άγιοι της Ελλάδας και όχι ο ανήθικος Σάκης Ρουβάς και η κάθε π... τραγουδίστρια και ο κάθε ανήθικος ηθοποιός και τραγουδιστής. Όλοι αυτοί είναι η ηθική καταστροφή της Ελλάδας και της νεολαίας.

ΥΓ. Τραγουδία είναι αυτά που τραγουδάει ο Ρουβάς;

Καταργούνται τα παραδοσιακά μας τραγουδία και οι παραδοσιακοί μας χώροι και στην θέση τους τοποθετούνται αυτοί οι “καρνάβαλοι”. Πονώ τον τόπο μου, ο οποίος πνίγεται μέσα στην Παγκοσμιοποίηση, μάλλον την αμερικανοποίηση και μέσα στην Εβραϊκή (Ευρωπαϊκή) Ένωση.

Χρήστος Χρήστου

Ο ανήθικος Σ. Ρουβάς σε δαιμονικό είδωλο και αίσχος σε αυτούς που τον προσκυνούν!

Καλομοίρα γύρισε στην Αμερική και οι Έλληνες την γράφανε πλέον στα παλαιά τους τα παπούτσια! Για πόσα χρόνια ακόμα λοιπόν θα προσκυνείται ο διάσημος Σάκης Ρουβάς;

This is the question. Και αυτός ως θνητός; Θα μεγαλώσει και θα χάσει το κάλλος του και το ανήθικο σώμα του, δεν θα μπορεί πλέον να κάνει τις πορνικές κινήσεις του.

Να λοιπόν τί είναι ο Σάκης Ρουβάς. Και αυτός γη και χώμα είναι!!!

Το καταλαβαίνουν όμως οι πλανημένοι λάτρεις του;

γι' αυτό και τον έχουν πρότυπο και είδωλο για την ζωή τους!

Σαν όλους τους σύγχρονους και σημερινούς τραγουδιστές ο Σάκης Ρουβάς έχει πουλήσει την ψυχή του στον Διάβολο για να γίνει αυτός που έγινε!

Πολύ ορθά τον έκρινε τότε ο Μητροπολίτης Καλαβρύτων Αμβρόσιος πριν μερικά χρόνια όταν ο Ρουβάς τραγούδησε στη Γιουροβίσιον.

Η Χριστιανική Ελλάδα όπως έχει καταντήσει σήμερα χρειάζεται θεάρεστους ανθρώπους, άνδρες και γυναίκες, για να γίνουν πρότυπα προς μίμηση

Σαν ζυγώνει η δύση για πάντα, όλα τελειώνουν

Απόψε άπυτος γυρίζω η σκέψη φτερουγίζει στα παλιά στενάζω και δακρύζω έρημος - χωρίς παρηγοριά.

Αργά, πρόβαλλε το φεγγάρι έρημη θωρώ την ακρογυαλιά νωρίς κούρνιασαν οι γλάροι τα κύματα, πέφτουν μανιακά.

Θυμάμαι, περασμένη παιδική ζωή ένα φτωχικό σπιτάκι μια χιονισμένη αυλή κι ένα θολό ποταμάκι.

Της νιότης - κρατούσα τα φτερά γεμάτος, όνειρα και ελπίδες χάραμα στην πράσινη πλαγιά προτού, τις δύο πατρίδες.

Αγνάντια σε χρυσαφένια ανατολή η άνοιξη - σκορπούσε ευωδιές περήφανο, της νύχτας το πουλί σε μαγικές, βαθιές ρεματιές.

Χρόνια από τότε πολλά στις ξενιτιάς το πεζοδρόμι μαραζωμένη κρατώ μια καρδιά χρόνια - χώρισαν οι δρόμοι.

Μικρή κι όμορφη ζωή κάποτε, ρημώνεις το πατρικό μαύρο απλώνεις πανί στην άβυσσο ένα σ'αγαπώ.

Φεύγεις πολύ σιωπηλά του χάρου σ'αρπάζει το χέρι τραβάς, σε σκοτεινά σκαλιά χωρίς ήλιο, χωρίς δροσερό αγέρι.

Όλα μεμιάς τελειώνουν ρημώνει η ακρογυαλιά τα κύματα θολώνουν ψηλά της νύχτας τα πουλιά.

Όλα ζαλίζουν το μυαλό τη σκέψη μαραζώνουν τα γράφω και πονώ το αίμα μου θολώνει.

**Μετά τιμής
Από Ι. Γ. Βασιλείου**

